

Gødningstoffer for 78,3 Mill., i alt for 167,8 Millioner. Det vil sige 7 pCt. af hele Indførselen. Nu skal jeg vel erkende, at Landbruget ikke synes i Begyndelsen af Aaret 1919 at have faaet de Forsyninger, det havde ønsket, men jeg synes dog, disse Tal er ret talende til Belysning af denne Fordeling af Landets Vareindførsel. Naar man sammenholder disse Tal med Tallene for andre Grupper af Varer, ledes man uvilkaarligt hen paa det, jeg tillod mig at nævne ved at pege dels paa Luksusvarer, dels paa Varer, som formentlig ikke kan være nødvendige i den Udstrækning, hvori de er indførte. Den samme Varestatistik viser, at alene Indførsel af Havesager og Frugter har andraget 40,6 Mill. Kr., Kolonialvarer 174,2 — herunder ikke mindre end 150 000 hkg Tobak og Cigarer —, Drikkevarer 29,5, Manufakturvarer af Silke 71,7 — jeg ser nok af den samme Artikel, jeg allerede har citeret, at Socialdemokratiets Hovedorgan vil bagatellisere denne Silkeindførsel ved at henvise til, at de konservative Partier og Organer er skinsyge, fordi Husassistenterne nu gaar med Silkestrømper, men jeg tror nu alligevel, at et Beløb paa 71,7 Millioner er af et saadant Omfang, at det ikke lader sig bagatellisere —, af Manufakturvarer af Uld er der indført for 129 Millioner og af vegetabile Stoffer for 219 Millioner.

Nu skal jeg overfor disse Tal indrømme, at vi i Begyndelsen af 1919 stod med i alt Fald ikke fyldte, maaske ogsaa i nogen Maade ret udtømte Lagre, og det maa selvfølgelig tages i Betragtning. Men dette gør, at man saa vel ogsaa tør paaregne, at Indførselen af disse Varer, som i alt Fald ikke alle er nødvendige i et Samfund, der er tvunget til i større Udstrækning end tidligere at tage strenge økonomiske Hensyn, kan mindskes ganske naturligt og automatisk i det Aar, der kommer. Paa den anden Side tør vi vistnok ogsaa regne med øget Landbrugsproduktion, bl. a. nye Muligheder for Eksport. Lad mig nævne en Artikel som Kartoffler, som man ikke tidligere har regnet med, og som nu synes at skulle komme til at spille en ikke uvæsentlig Rolle i Udførselen her fra Landet.

Disse Forhold tagne i Betragtning er det alligevel ikke min Agt at tegne noget lyst Billede af den Situation, som 1920 med Hensyn til Handelsbalance vil komme til at udvise. Den overordentlige Kommission har, i Interesse for at bidrage sit til at fremme Produktion og Udførsel, foretaget adskillige Undersøgelser af, hvorledes Pro-

duktions- og Udførselsmulighederne stillede sig i ethvert Fald det første Halvaar af 1920. Man er ved at indkalde kompetente Repræsentanter for Erhvervene, navnlig Landbruget, kommet til en Kalkule, som udviser, at man for det første Halvaar 1920 skulde kunne paaregne en Landbrugseksport til 465 Mill. Kr., en Eksport fra Fiskeriet paa 12 Mill. Kr., fra Industrien paa 50, Skibsfarten 200 og andre Indtægter 50, i alt 777 Mill. Kr. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om de 200 Mill. Kr. fra Skibsfarten. Det er unægtelig et Tal, der vejer godt til med Hensyn til Landets Handelsbalance, men naar man i denne Tid ser de Udbytter, der fordeles indenfor Rederierne, kan man ikke frigøre sig for Betragtninger over, om det nu ikke alligevel for det danske Samfund vilde have været ønskeligt og gavnligt, at disse Udbytter havde været noget mindre, og at de Raavarer, som den danske Produktion i saa høj Grad trænger til, saa var kommet den i Hænde til en noget lavere Pris. — Overfor disse 777 Mill. Kr., som man har anslaaet Udførselsværdien til i første Halvaar af 1920, staar naturligvis en Indførsel, hvis Værdi man ikke er i Stand til at angive. Hvis man tager det tilsvarende Halvaar af 1919 og stiller op derimod, viser det ca. 1 250 Mill. Kr., men bl. a. af den Grund, jeg har nævnt, de tomme Lagre i Begyndelsen af 1919, skal man vist reducere dette Beløb. Hvis man gaar ud fra dette Tal, bliver der et Minus paa 475 Mill. Kr., og det vil jo sige, at Handelsbalancen i det kommende Aar skulde udvise et Minus for Landet paa $\frac{3}{4}$ a 1 Milliard.

Det er en Selvfølge, at saadanne Udsigter fremkalder Overvejelser, man tidligere har kunnet skyde fra sig, og jeg nægter ingenlunde, at Vareindførselen under disse Omstændigheder fortjener Paaagtning og Opmærksomhed og Sondring i Henseende til det strengt paakrævede og det overflødige. Men jeg tror alligevel, at man i større Grad maa rette sin Opmærksomhed paa Produktionen, paa Udførselen, paa at skabe Muligheder for at frembringe Værdier og faa disse Værdier bragt til Udlandet. Og det er meget beklageligt, at man paa en Tid, da alle vist er enige om det selvfølgelig rigtige heri, skal staa baade overfor ulovlige Havnestrejker, der hindrer Varernes Transport, og overfor Slagteristrejker, der paa et Tidspunkt, da alle er enige om at tilraade Produktion og Udførsel, hindrer denne.

Den Artikel i Socialdemokratiets Ho-